

0 „przyjemnościach” płynących z wyludniania Ziemi

30 sierpnia 2023

Pisząc o złu globalizacji, wielu autorów koncentruje się na aspektach komercyjnych, takich jak prywatyzacja, a inne, głównie polityczne elementy, takie jak utrata suwerenności narodowej, niszczenie kultur i cywilizacji oraz rodziny, moralności i społeczeństw, nie są może ignorowane, ale nie są postrzegane ani uwzględniane jako integralne części tego samego obrazu. Nie wydaje się, aby powszechnie uznawano, że jednym z podstawowych filarów globalizacji, a właściwie naszego nadchodzącego Nowego Porządku Świata, jest zadziwiająco energiczna i bezwzględna próba wyeliminowania nie tylko nadwyżki biednych na świecie, ale także wyludnienia całego nie-białego świata. Ten esej jest wprowadzeniem do genezy depopulacji.

Emma Goldman

Emma Goldman (urodzona w Kownie) była żydowską bolszewicką komunistką, anarchistką, uciekinierką z zakładu dla obłąkanych, konspiratorką stosującą przemoc i morderstwa, sprawczynią problemów i nimfomanką, niekoniecznie w tej kolejności. Od czasów nastoletnich Goldman studiowała bolszewickich anarchistów, co doprowadziło jej wyobraźnię do obrazów porządku społecznego z wolnością działania nieograniczoną przez prawo stanowione przez człowieka. Goldman szybko zaczęła popierać motywowane politycznie morderstwa i gwałtowne rewolucje, a także zabójstwa osób znaczących politycznie, jako narzędzie zmiany społecznej. Stała się zdecydowaną zwolenniczką przemocy, gdy słowa nie spełniały swojego zadania, co niektórzy historycy opisują jako „propagandę czynu”, tj. jeśli nie będą nas słuchać, zabijemy ich. Według „Jewish Womens’ Website” – „Pragnąc stanu

absolutnej wolności i wierząc, że nigdy nie dojdzie do niego poprzez stopniowe reformy, Goldman i jej towarzysze opowiadali się za całkowitym zniszczeniem państwa"[1].

Goldman wyemigrowała z Rosji jako nastolatka i wkrótce zaczęła promować różne modele społeczeństwa oparte głównie na dwóch filarach: politycznej anarchii i rozwiązłym seksie. Jej powszechna i nadmiernie głośna promocja tych ideałów przyniosła Goldman etykietę jednej z dwóch najbardziej niebezpiecznych anarchistek w Ameryce. Jednak ta sama żydowska strona internetowa dla kobiet mówi nam, że jej nacisk na „prawo do wyrażania siebie” – głównie poprzez rozwiązłość seksualną, aborcję i morderstwo – doprowadził ją do stania się wybitną postacią w „ustanowieniu wolności słowa w Ameryce”. Definicja wolności słowa jest raczej sprzeczna z moją. Ta sama strona internetowa Żydowskich Kobiet zamieściła swój artykuł o Emmie Goldman pod hasłem „Kobiety Waleczne”[2]. Nie mam pojęcia dlaczego, ale tak właśnie przedstawia się historię.

Różni apologety donosili, że Goldman i jej kochanek Berkman (swego rodzaju polityczni Bonnie i Clyde) byli „przerażeni przemocą”, jak w przypadku tłumienia strajkujących robotników. Nasz dynamiczny duet zareagował tak, jak zareagowałyby każda racjonalna, przerażona przemocą istota – zdecydowali się zabić osobę odpowiedzialną za antypracowniczą przemoc, ówczesnego prezydenta USA Williama McKinleya.[3][4] Policja nigdy nie była w stanie powiązać Goldman bezpośrednio z morderstwem McKinleya, chociaż zabójca często się z nią spotykał i twierdził, że działał zgodnie z jej instrukcjami. Nie tylko prezydent USA był celem Goldman i jej grupy. Próbowali zabić kilka innych osób publicznych, a ich plan zbombardowania rezydencji Johna D. Rockefellera w Nowym Jorku nie powiódł się tylko dlatego, że bomba wybuchła przedwcześnie, zabijając kilkunastu anarchistów i niszcząc przy okazji znaczną część domu Goldman. Jeden z anarchistów Goldmana, Carlo Valdinoci, wysadził w powietrze dom prokuratora generalnego A. Mitchella Palmera w Waszyngtonie, wysadzając się w powietrze, gdy bomba

wybuchła zbyt wcześnie.[5] I kilka innych dobrych prób.[6][7]

Ostatecznie Goldman została pozbawiona obywatelstwa i deportowana z powrotem do Rosji, spędzając resztę życia na wygnaniu i umierając w Kanadzie, samotna, biedna i pozbawiona przyjaciół, twierdząc, że „nikt nie dba o to, czy ktoś jest martwy, czy żywy”. Niemniej jednak jeden ze zwolenników Goldman twierdził (choć bez dowodów), że „Tysiące żałobników gromadziło się, by zobaczyć jej trumnę, a hołdy napływały z każdego zakątka świata”. Jednak moje badania sugerują, że niewielu żałobników faktycznie obecnych było tam tylko po to, aby upewnić się, że naprawdę nie żyje, a jedynym hołdem, o którym wiem, był „New York Times”. Jako rodzaj nekrologu, Żydowska Organizacja Kobiet twierdzi, że „poparcie Goldman dla ... wolności seksualnej pomogło ukształtować nowoczesne społeczeństwo amerykańskie”, jednocześnie nie zauważając, że wynikający z tego nowy kształt Ameryki niekoniecznie był błogosławieństwem. Ci sami miłośnicy Goldman stwierdzili, że jej praca przyczyniła się nie tylko do rozwoju wolności słowa w Ameryce, ale także pokazała „prawdziwe znaczenie patriotyzmu”. Nie mam pojęcia w jaki sposób.

Przed śmiercią Goldman, jej zwolenniczka Peggy Guggenheim i kilku przyjaciół zebrało dla niej 4000 dolarów na mały domek w Saint-Tropez na Lazurowym Wybrzeżu we Francji, gdzie spędziła dwa lata pisząc swoją autobiografię pomysłowo zatytułowaną „Living My Life”, która została opublikowana w 1931 roku. Na temat tej książki pisarz PBS poczynił następujące spostrzeżenie – po jej opublikowaniu, „New York Times” poradził czytelnikom, aby „zwracali mniejszą uwagę na politykę Goldman i czytali książkę jako ludzki dokument o najbardziej absorbującym zainteresowaniu”. Nie wszyscy się z tym zgodzili. Jeden z wybitnych krytyków zaatakował pamiętnik jako „tysiąc nudnych stron rozpusty i fanatyzmu”. [8]

Nie tylko „Jewish Womens’ Website” i „New York Times” są zajęte oczyszczaniem i Photoshopowaniem. Wikipedia nie chce być pominięta w tej wybielającej paradzie, informując nas

uroczyście, że Emma Goldman „była ważnym współtwórcą kilku dziedzin współczesnej filozofii politycznej”, pozostawiając naszej wyobraźni zidentyfikowanie tych dziedzin i wydedukowanie jej wkładu. Odnosząc się do pewnej sytuacji, w której grupa jej politycznych anarchistycznych kolegów zaatakowała Goldman za jej szalejącą rozwiązłość seksualną, Wikipedia w rozkosznie sanityzującym niedopowiedzeniu stwierdziła, że „została zganiona przez współpracownika za jej beztroskie zachowanie”. [9]

Z jej relacji z żydowskimi przyjaciółmi-bolszewikami wynika, że faktycznym celem Goldman było wzniesienie rewolucji komunistycznej w Stanach Zjednoczonych, zgodnie ze wzorem, jaki ci ludzie ustanowili swoimi rewolucjami w Rosji, na Węgrzech, w Niemczech i innych krajach. Ale ostatecznie Goldman nie osiągnęła tak wiele anarchii, jak mogła, głównie dlatego, że odkryła, że bardziej interesuje ją seks niż polityka. „Żądam niezależności kobiety, by mogła kochać kogo chce, lub tylu ilu chce”. I tylu jednocześnie, ilu jej się podoba; Goldman miała reputację szczególnie lubiącej seks w grupach swoich anarchistycznych kolegów. Nasza żydowska strona internetowa dla kobiet mówi nam, że Goldman była niestrudzoną orędowniczką „emancypacji” kobiet, ale nie do końca tak było. „Postrzegając małżeństwo przez pryzmat represyjnej prostytucji”, jej emancypacja kobiet koncentrowała się na ich „wolności”, tj. wolności seksualnej i reprodukcyjnej, tj. szalonym i rozwiązłym seksie, indywidualnie, seryjnie i jednocześnie, a następnie bezpłatnej aborcji jako metodzie kontroli urodzeń post-hoc. Emma nie wahała się zbierać funduszy na swoją anarchistyczną działalność, pracując na ulicach jako prostytutka, a rodzice jej męża uważali ją za tak moralnie pozbawioną środków do życia, że odmówili wpuszczenia jej do swojego domu.

Co ciekawe, Goldman nie chciała prawdziwej emancypacji kobiet, ani w zakresie praw wyborczych czy politycznych, ani nawet w zakresie zatrudnienia, kariery zawodowej czy własności

nieruchomości. Dla Goldman cała koncepcja wolności, niezależności, emancypacji, praw kobiet była tylko czerwoną wstążką owijającą podstawową kwestię rozwiązłości seksualnej. Jej zainteresowanie emancypacją kobiet było głównie osobiste, wynikające z jej własnych doświadczeń z lekkomyślnym seksem, powtarzającymi się ciążami i powtarzającą się potrzebą aborcji – które w tamtych czasach były niebezpieczne i nielegalne. W ten sposób została wyemancypowana kobieta. Goldman uważała, że kobiety powinny wchodzić i wychodzić ze związków seksualnych bez ograniczeń, a rozwiązłość seksualna jest „kluczowa dla osobistego i zawodowego spełnienia”, dlatego też angażowała się w „liczne namiętne romanse przez całe życie”.

Jako świadectwo napisała do jednego z kochanków, który najwyraźniej pozostawił ją „przytłoczoną seksualnością”. „Otworzyłeś bramy więzienia mojej kobiecości. Cała namiętność, która była we mnie niezaspokojona przez tyle lat, skoczyła w dziką, lekkomyślną burzę bezgraniczną jak morze”.[10][11] I kto powiedział, że komuniści nie wiedzą, jak się bawić. Powodem, dla którego rozwodzę się nad tą ostatnią kwestią, jest fakt, że choć Goldman nie pozostawiła anarchistom żadnego wartościowego dziedzictwa, poniosła sromotną porażkę jako rewolucjonistka i z pewnością nie wniosła żadnego wkładu w nowoczesną filozofię polityczną, jej „beztroskie zachowanie” pozostawiło niezatarty ślad na świecie, ponieważ, jak chciał los, nie kto inny jak młoda kobieta o imieniu Margaret Sanger wkroczyła do tego prawdziwego Ogrodu Rozkoszy Ziemskich.

W przeciwieństwie do Emmy Goldman, Margaret Sanger nie była bolszewiczką ani konspiratorką przemocy czy morderstw politycznych. Jednakże podobnie jak Goldman, była anarchistką, uciekinierką z zakładu dla obłąkanych, sprawczynią kłopotów i nimfomanką, i podobnie jak Goldman, niekoniecznie w tej kolejności. Podręczniki historii wydają się nieco skąpe na temat pierwotnych relacji między tymi dwiema kobietami, ale wszystko wskazuje na to, że „beztroskie zachowanie” Goldman podsycało ogień namiętności Sanger i „otworzyło bramy” jej

kobiecości, obie głęboko dzieląc wspólną potrzebę antykoncepcji w jakiejkolwiek formie, a całkiem możliwe, że dzieląc znacznie więcej. Jedynym widocznym wkładem Goldmana w karierę Sanger było rozbudzenie jej nimfomanii, choć jak zobaczymy, było to więcej niż nic. Ustanowiwszy w ten sposób coś, co możemy nazwać wzajemnymi więzami płodności, Goldman zapewniła „agresywne wsparcie” dla seksualnych i antykoncepcyjnych krucjat Sanger, obie kobiety zostały aresztowane za rozpowszechnianie lubieżnych materiałów, ale obie uniknęły skazania za zachowanie leżące u podstaw tych materiałów. Goldman prowadziła nawet ogólnokrajowe przemówienia w imieniu Sanger, podnosząc świadomość na temat antykoncepcji i nie wiadomo czego jeszcze.

Podobnie jak Goldman, zapal Sanger do kontroli urodzeń był w dużej mierze spowodowany jej rozwiązłym stylem życia.[12][13] Do czasu spotkania z Goldmanem miała liczne romanse, nazywając małżeńskie łoże „najbardziej degenerującym wpływem na porządek społeczny”, żarliwie poświęcając swoje szalejące zachowania seksualne regeneracji tego porządku. Biorąc pod uwagę sprzeciw jej zaskoczonych męża, oboje wkrótce się rozstali, a jej „społecznie regenerujące” zachowanie znacznie przyspieszyło i przyciągnęło znaczną uwagę opinii publicznej. W tym samym czasie i być może w wyniku tych samych podsycanych namiętności, Sanger zaczęła publikować biuletyny i rozpowszechniać materiały seksualne, które były wyraźnie nielegalne, co doprowadziło do jej aresztowania pod zarzutami, które najprawdopodobniej doprowadziłyby do wyroku około 45 lat więzienia.

Ponieważ dyskrecja była lepszą częścią męstwa, dzień przed procesem Sanger porzuciła dzieci swojemu mężowi i uciekła do Anglii, gdzie los interweniował jeszcze raz. Po przybyciu do Anglii Sanger spotkała kilku mężczyzn, którzy nieumyślnie dostarczyli jej narzędzi, które (niestety) na zawsze zmieniły historię. Zapis nie jest całkowicie jasny co do tego, gdzie zaczęły się jej związki, ale seksuolog Havelock Ellis[14], H.

G. Wells i George Bernard Shaw byli tam, podobnie jak prawdopodobnie większość członków ich nowego Fabian Debating Society.

Wells z pewnością miał z nią namiętny romans, a Sanger zdecydowanie przejęła inicjatywę z Ellisem, a ci dwaj najprawdopodobniej przekazali ją później w towarzystwie debatującym. Jeden z pisarzy zauważył, że Wells i Ellis byli tylko częścią „ogromnej stajni mężczyzn”, z którymi Sanger miała romanse. Teorie Ellisa na temat kobiecej seksualności pomogły Sanger „poszerzyć jej perspektywę” na kobiety w pełni cieszące się relacjami seksualnymi, choć już wcześniej wydawała się mieć niewiele lub żadnych zahamowań w tym względzie. Jednak Ellis w szczególności rozszerzył jej uzasadnienia dla kontroli urodzeń na więcej niż jeden sposób.

Być może najbardziej znaczącym czynnikiem europejskiego wygnania Sanger było to, że społeczeństwo tych mężczyzn składało się z radykałów, feministek i, co najważniejsze, prawdziwego stada neo-maltuzjan, którzy edukowali Sanger o tragicznym zagrożeniu nadmierną populacją na świecie, a tym samym znacznie udoskonaliли jej seksualne uzasadnienie. Sanger handlowała darmową miłością i informacjami na temat antykoncepcji, otrzymując w zamian edukację o nieporównywalnej wartości. Do tego czasu ani Goldman, ani Sanger nie osiągnęli dużej popularności dzięki swoim promocjom antykoncepcji, przynajmniej nie w szerokim sensie publicznym, ponieważ ich wysiłki były postrzegane jako przykrywka dla ich osobistych skłonności, które obiecywały korzyści tylko biednym – którzy byli mało lub wcale interesujący dla nikogo. Ale teraz misja Sanger nagle zyskała intelektualną podbudowę, rodzaj szanowanego filozoficznego rusztowania, na którym mogła promować swoje poglądy. Była teraz gotowa do powrotu do Stanów Zjednoczonych, aby promować całą ludobójczą grę eugeniki, antykoncepcji, aborcji i eutanazji, nie dla swoich wąskich osobistych interesów, ale w celu ocalenia ludzkości przed nią samą.

W tamtym czasie aborcja nie była wcale przychylnie postrzegana, a tym bardziej jako przypadkowa metoda kontroli urodzeń, i była nielegalna. Ale oto jesteśmy, z powrotem w USA, nasze dwie małe nimfomanki pozbawione usług „planowania rodziny” niewynalezionych jeszcze WHO i USAID, ale bardzo potrzebujące regularnych aborcji. Co robimy, jeśli chcemy przeprowadzić przedsięwzięcie, które jest zarówno nielegalne, jak i wysoce niemoralne według ówczesnych standardów, gdzie normalna egzekucja wsadziłaby nas do więzienia i przyniosłaby powszechne potępienie moralne? Cóż, owijamy nasze zamiary w płaszcz wolności i praw człowieka, a następnie nadajemy im biblijny kod kreskowy i przedstawiamy jako przedsięwzięcie o ogromnej wartości humanitarnej, nasze działania wykonywane w pokorze i poświęceniu dla dobra świata.

I tak narodziło się Planned Parenthood[15], przedstawiane nie jako kontrola urodzeń dla lekkomyślnych nimfomanek, a dopiero w drugiej kolejności jako „wolność kobiet do wyboru”, bez dokładnego określenia, co wybierają; głównym celem było teraz przeludnienie i desperacka potrzeba ograniczenia, uboju i eksterminacji nadwyżki biednych na świecie. Teraz Sanger przyciągnęłaby uwagę wszystkich, przynajmniej tych z elity, którzy w głębi serca byli maltuzjanami. Oczywiście ogólna populacja również otrzymałaby wiadomość, ale to nie miało znaczenia, ponieważ elita zapewniła finansowanie, a ogólna populacja była celem.

I to właśnie wtedy, po powrocie do Stanów Zjednoczonych po krótkim europejskim wygnaniu, Margaret Sanger ujawniła swoje prawdziwe oblicze i udowodniła, że naprawdę była uciekinierką z zakładu dla obłąkanych. Pierwszą rzeczą, jaką zrobiła Sanger, było ponowne małżeństwo, tym razem z mężczyzną o nazwisku J. Noah H. Slee, żydowskim milionerem, właścicielem firmy produkującej produkty naftowe. Zapis historyczny mówi nam, że Margaret zachowała nazwisko swojego pierwszego męża – Sanger – i że po ślubie z panem Slee „zachowała swoją niezależność seksualną”. Użyj swojej wyobraźni. Było to

interesujące, ponieważ, jak zobaczysz, działania Margaret w zakresie promocji i zbierania funduszy przecięły szeroką drogę przez sypialnie i kanapy biurowe przemysłowców, bankierów, finansistów, sponsorów wszelkiego rodzaju, praktycznie wszystkich mężczyzn, z którymi według wszystkich relacji, Margaret położyła stół z czymś więcej niż tylko informacjami. I przez 20 lat, aż do śmierci, pan Slee finansował jej działalność, najwyraźniej bez skargi.

Unikalna kombinacja ateizmu, marksizmu, maltuzjanizmu, nieskrępowanej seksualności, pogardy dla religii, zwłaszcza chrześcijaństwa, oraz nieodłącznego rasizmu, który musiał być zawsze obecny, sprawiły, że Sanger stała się nie tylko obraźliwa, ale wręcz zła. Jej motywy nie były już związane z wyzwoleniem kobiet, ale z eugeniką, ponieważ w jakiś sposób doszła do filozoficznego stanowiska, że poprzez szalejącą i nieskrępowaną seksualność, a następnie antykoncepcję, aborcję, sterylizację i eutanazję, jej misją było pomaganie rasie ludzkiej w stopniowej eliminacji samej siebie, a przynajmniej tej części, którą jej zwolennik Bill Gates uznałby później za niezdolną do życia.

W tym samym czasie, gdy jej rozwiązłość seksualna wzrosła o rząd wielkości, porzuciła moralność i etykę, rozwinęła zamiłowanie do wulgarności i ogólnego złego smaku, niepotrzebną i często przynoszącą efekt przeciwny do zamierzonego agresję oraz całkowicie nieuzasadniony entuzjazm do eksterminacji ludzi. Po powrocie do Stanów Zjednoczonych Sanger wychwalała politykę sterylizacji nazistowskich Niemiec, stała się gwałtownie antyrodzinna i głęboko rasistowska, twierdząc, że czarni nie powinni mieć prawa do zanieczyszczania białej puli genowej. Stała się również zjadliwie antychrześcijańska, twierdząc w artykule prasowym, że lubi promować kontrolę urodzeń, ponieważ jest ona „obliczona na podważenie autorytetu Kościoła chrześcijańskiego”.

Początkowo Sanger unikała promowania eutanazji, pisząc, że

społeczność nie powinna wysyłać wadliwego potomstwa do komór gazowych, ale wkrótce potem (w tej samej książce) dość ostro stwierdziła, że wszelka dobroczynność powinna się skończyć, ponieważ służyła jedynie przedłużaniu życia niezdolnych i że społeczeństwo wymagało „eliminacji ludzkich chwastów”. Jej poglądy na aborcję podobnie się zmieniły, do punktu, w którym ona i jej organizacja aktywnie sponsorowały prawa do aborcji.

W tym momencie wydaje się, że Sanger była szalona, choć Planned Parenthood bardzo stara się ukryć jej szaleństwo, twierdząc: „Nie możemy wiedzieć, co Margaret naprawdę chciała powiedzieć, ponieważ ona nie żyje”. Cóż, tak, możemy wiedzieć, co miała na myśli. Jej słowa mają dziś takie samo znaczenie jak wtedy. Po pierwsze, najmniej paskudną częścią nowej Margaret było to, że popierała selektywną hodowlę w celu stworzenia doskonałych ludzi, jak twierdziła w artykule zatytułowanym „Kontrola urodzeń w celu stworzenia rasy pełnej krwi”, tęskniąc za macierzyństwem, które odmówiłoby „rodzenia słabeuszy”, naciskając na „więcej dzieci od sprawnych, mniej od niezdolnych”, tych niezdolnych reprezentujących „największe obecne zagrożenie dla cywilizacji”. W jednej z książek Sanger napisała, że rodzice wadliwego dziecka nie powinni mieć więcej dzieci, a „kontrola urodzeń [...] to nic innego jak [...] usuwanie niezdolnych, zapobieganie narodzinom wadliwych lub tych, którzy staną się wadliwi”. W tej samej książce potępiła rodziny wielodzietne i napisała: „Niemoralność rodzin wielodzietnych polega nie tylko na ich krzywdzie dla członków tych rodzin, ale także na ich krzywdzie dla społeczeństwa [...]. Najbardziej miłosierną rzeczą, jaką duża rodzina robi jednemu ze swoich niemowląt, jest zabicie go”.[17] Przeglądając zapis historyczny, niezwykle trudno jest zrozumieć, dlaczego Planned Parenthood, Jewish Womens' Society, Bill Gates, a nawet ktokolwiek inny, miałby czcić tę kobietę.

Sanger promowała stosowanie tego, co nazywała „kontrolą urodzeń” w celu eksterminacji genetycznie gorszych ras, co dla niej oznaczało większość nie-białego świata. Stwierdziła, że

Żydzi, Latynosi i czarnoskórzy byli „ludzkimi chwastami”, którzy gdyby się rozmnażali „przynieśli na świat martwy ciężar ludzkich odpadów”. Jej celem była eksterminacja wszystkich czarnoskórych w USA, a biednych odczuwiała jako „pasożytów”, „wadliwych” i „pomyłki”. Sanger napisała: „Im niżej na skali ludzkiego rozwoju schodzimy, tym mniejszą kontrolę seksualną znajdujemy. Mówi się, że aborygeński Australijczyk, najniższy znany gatunek rodziny ludzkiej, tylko o krok wyższy od szympansa w rozwoju mózgu, ma tak małą kontrolę seksualną, że sama władza policyjna powstrzymuje go przed uzyskaniem satysfakcji seksualnej na ulicach”.[18] W doskonałym wyrazie ironii moglibyśmy równie dobrze wyrazić te same odczucia na temat samej Margaret, choć historia mówi nam, że nawet policja czasami nie wystarczała, by stłumić beztroską postawę Margaret.

W innej książce Sanger napisała: „[Eugenika] pokazuje, że płacimy, a nawet poddajemy się dyktatowi rosnącej, nieustannie rodzącej się klasy istot ludzkich, które nigdy nie powinny się urodzić”. Kontynuowała, że „każdy pojedynczy przypadek odziedziczonej wady, każde zniekształcone dziecko, każda wrodzona skażona istota ludzka sprowadzona na ten świat ma nieskończone znaczenie dla tej biednej jednostki; ale ma niewiele mniejsze znaczenie dla reszty z nas i dla wszystkich naszych dzieci, które muszą w taki czy inny sposób płacić za te biologiczne i rasowe błędy”.[19] W szeroko promowanym publicznym przemówieniu Sanger promowała eliminację całych klas ludzi, stwierdzając, że społeczeństwo musi „zamknąć drzwi imigracji przed wejściem niektórych cudzoziemców, o których wiadomo, że ich stan jest szkodliwy dla wytrzymałości rasy, takich jak słabo myślący, idioci, kretyni, obłąkani, syfilitycy, epileptycy, przestępcy, zawodowe prostytutki i inni z tej klasy”.[20]

Sanger proponowała również, aby biednych, „kretynów i niemoralnych” oraz inne „gorsze typy” umieszczać w obozach koncentracyjnych, gdzie mogliby być reedukowani do tego, co

nazwała „lepszym moralnym zachowaniem”, tj. do dokonywania wielu aborcji. Dalej napisała: „Uważam, że świat i prawie cała nasza cywilizacja przez następne dwadzieścia pięć lat będzie zależeć od prostego, taniego i bezpiecznego środka antykoncepcyjnego, który będzie stosowany w ubogich slumsach, dżunglach i wśród najbardziej ignoranckich ludzi. Nawet to nie wystarczy, ponieważ uważam, że teraz, natychmiast, powinna nastąpić narodowa sterylizacja pewnych dysgeniczných typów naszej populacji, które są zachęcane do rozmnażania się i wymarłyby, gdyby rząd ich nie karmił”. Napisała: „Chociaż osobiście wierzę w sterylizację osób słabych umysłowo, obłąkanych i syfilityków, nie byłam w stanie odkryć, że środki te są czymś więcej niż tylko powierzchownym środkiem odstraszającym, gdy są stosowane do stale rosnącego strumienia niezdolnych [...] Eugenika bez kontroli urodzeń [jest] domem zbudowanym na piaskach”. Była szczególnie surowa wobec czarnoskórych: „Masa Murzynów ... szczególnie na Południu, nadal rozmnaża się niedbale i katastrofalnie, w wyniku czego wzrost wśród Murzynów, nawet bardziej niż wśród białych, pochodzi od tej części populacji, która jest najmniej inteligentna i sprawna”, stwierdzając w innym miejscu, że jej zamiarem była eksterminacja wszystkich czarnych w Ameryce, ale miała nadzieję, że zamiar ten nie zostanie przez nich odkryty, dopóki nie będzie za późno.[21]

„New York Timesowi” nie spodobała się ta wersja prawdy, więc redaktorzy stworzyli własną historię Margaret Sanger. W nekrologu Sanger, „Special to the New York Times”, napisali, że Sanger jedynie „dążyła do stworzenia równości między płciami poprzez uwolnienie kobiet”.[22] Być może jestem powolny, ale jeśli dobrze rozumiem, redaktorzy NYT mówią nam, że (a) wybicie wszystkich czarnych uczyni kobiety wolnymi i (b) że aborcja wszystkich płodów w Ameryce uczyni kobiety i mężczyzn równymi. NYT poinformował nas również, że Margaret starała się jedynie przedstawić „swoją pogląd, że planowanie rodziny jest podstawowym prawem człowieka”. Jednak redakcja zaniedbała rozważenie „podstawowego prawa człowieka” nas

wszystkich, wadliwych, do życia bez pomocy Margaret. Jest to odpowiednie miejsce, aby zauważyć, że NYT opublikował pochlebne nekrologi prawie każdego ludzkiego potwora w ciągu ostatnich 100 lat, prawie bez wyjątku, o ile mi wiadomo, być może związane z faktem, że prawie wszystkie te osoby były Żydami.

Zwrócono uwagę na „niezawodny urok i przekonujący dowcip” Sanger, stwierdzając, że „niejednemu policjantowi eskortującemu ją na posterunek zwiędły uszy od irlandzkich inwektyw”, nie wspominając, że nie jest to wyraz uroku i dowcipu, ale wulgarnej gęby. A jej dobry przyjaciel i współpracownik Planned Parenthood, dr Alan Guttmacher, najwyraźniej nieświadomy powyższego, twierdził, że Sanger „przekonała Amerykę i świat, że ... poczęcie jest podstawowym prawem człowieka”. Ponownie, jeśli poczęcie jest podstawowym prawem człowieka, dlaczego Guttmacher jest tak zdeterminowany, by zmusić mnie do aborcji wszystkich moich nienarodzonych dzieci? Być może poczęcie i narodziny to różne prawa. Guttmacher nie wspomniał, że unikanie sterylizacji i eutanazji, tj. prawo do życia, jest być może nawet bardziej podstawowym prawem człowieka. A gdyby tego było mało, elity ogłosiły Sanger „humanistką roku” i przyznały jej nagrodę za „najbardziej widoczny wkład we wzbogacanie życia”, nie precyzując dokładnie, czyje życie zostało wzbogacone. Ani w jaki sposób.

Niemniej jednak niedawno pojawiła się informacja, że Planned Parenthood, przynajmniej w Nowym Jorku, usuwa nazwisko Sanger z nagłówka, ze względu na jej w końcu wychodzące na światło dzienne poglądy na temat eutanazji dla wszystkich nas, wadliwych.[23]

Krok w przeszłość

Zanim przejdziemy do odkrycia, dokąd prowadzi to inspirowane seksem eugenobójstwo, spójrzmy na chwilę w przeszłość i

znajdźmy jego początki. Proces ten rozpoczął się w Anglii od czterech mężczyzn: Thomasa Malthusa, Charlesa Darwina, Herberta Spencera i Francisa Galtona.

Około roku 1800, brytyjski ekonomista Thomas Malthus opublikował swój pierwszy esej na temat populacji,[24] przerażając brytyjskie społeczeństwo perspektywą, że produkcja żywności nigdy nie będzie wystarczająca, aby zaopatrzyć populację, która zawsze będzie rosła w szybszym tempie, pozostawiając część społeczeństwa wiecznie bez pożywienia. Teoretyzował, że sama natura zarządza i nakłada ograniczenia na nadmierny wzrost populacji, wyrównując żywność z populacją za pomocą wojny, zarazy i głodu. W jego koncepcji to biedni (i generalnie wszyscy nie-biali) zostali „wyświęceni przez naturę”, by dźwigać ciężar tych koniecznych, sporadycznych, ale powtarzających się ludobójczych spustoszeń, ich nieuniknionego losu w życiu z powodu nieszczęścia urodzenia się w biedzie, a ponadto, że ci pozbawieni środków do życia nieszczęśnicy nie mieli ani zdolności do wzniesienia się ponad swoją pozycję, ani zasobów, aby to zrobić, nawet gdyby mieli taką zdolność. Malthus zasadniczo podzielił swój świat na dwie nowe i dotychczas niezdefiniowane rasy ludzi: nadrzędnych bogatych i podrzędnych biednych. Następnie, wywodząc się z nienaruszalności i bezwzględności praw natury, twierdził, że karmienie lub pomaganie w inny sposób biednym jest bezproduktywnym, a nawet niebezpiecznym wyzwaniem dla mocy natury, ponieważ poprawa ich warunków fizycznych spowodowałaby wzrost rozmnażania, który byłby następnie zwalczany z coraz większą surowością, gdy natura uznałaby za konieczne powstrzymanie nadmiernego wzrostu populacji. Sprzeniewierzenie się naturze nieuchronnie doprowadzi do odwetu.

Malthus stał się dość złowieszczy w swoich zaleceniach, stwierdzając, że natura nie powinna być udaremniana, ale raczej wspomagana w jej zadaniu polegającym na usuwaniu nadmiaru ubogich na świecie. Jego słowa brzmiały: „Powinniśmy ułatwiać, zamiast głupio i daremnie starać się utrudniać

działania natury w wytwarzaniu tej śmiertelności; a jeśli obawiamy się zbyt częstego nawiedzania okropnej formy głodu, powinniśmy skrupulatnie zachęcać do innych form zniszczenia, do których zmuszamy naturę". Malthus zalecał zachęcanie do przeludnienia i nieczystości, aby promować choroby zakaźne i spowodować powrót zarazy. A przede wszystkim stwierdził, że powinniśmy zakazać medycznych środków zaradczych na ich choroby, pozwalając na przykład oспie całkowicie spustoszyć biedne dzielnice i wioski bez podnoszenia ręki na pomoc. To był ich sprawiedliwy deser, oparty na ich naturalnej niższości wynikającej z braku gotówki.

Być może nie jest to powszechnie znane, ale to właśnie przyjęcie teorii i polityki Malthusa doprowadziło bezpośrednio do celowego zagłodzenia niezliczonych milionów ludzi w Irlandii i Indiach. Co więcej, to właśnie strach przed teoriami Malthusa skłonił Chiny do wdrożenia dawnej polityki jednego dziecka, ale chciałbym zauważyć, że (żydowscy) ludzie Zachodu, którzy tak mocno popchnęli Chiny w tym kierunku, są dziś dokładnie tymi samymi ludźmi, którzy potępiają Chiny za to, że ich posłuchały.

Bogaci, elita, szlachta ziemiańska, byli naturalnie podekscytowani, gdy dowiedzieli się o tym objawieniu, aby otrzymać naukowe potwierdzenie ich potajemnie utrzymywanej wiary we własną wyższość, w rzeczywistości, aby ich zawsze podejrzewana, ale teraz udowodniona naturalna doskonałość została wyryta na kamiennych tablicach w świątyni ludzkości. Byli równie podekscytowani tym, że otrzymali potężny motyw, dzięki uprzejmości natury i praw wszechświata, aby nie czuć dalszego obowiązku pomagania biednym. Filantropia była martwa. Dobroczynność była nie tylko głupim marnowaniem pieniędzy, ale także nieuzasadnionym aktem sprzeciwu wobec samej natury, który przyniósłby surową odpłatę tym samym obiektom tej dobroczynności. Tyle dobrych wiadomości od jednego człowieka. Malthus naturalnie zyskał wdzięcznych zwolenników wśród elity narodu, a w trakcie tego procesu stworzył zupełnie nowy i

całkowicie nieprzyjemny rasizm ekonomiczny, który był znacznie lepszy niż rodzaj etniczny, ponieważ za jednym zamachem pozbył się około 80% populacji jako kandydatów do uboju pod dyktando samej Matki Natury.

Mniej więcej w tym samym czasie Karol Darwin ogłosił swoją nową teorię ewolucji lub to, co nazwał „doborem naturalnym” – po prostu stwierdził, że organizmy i istoty zmieniają się, mutują i dostosowują w czasie, a te mutacje, które pomagają organizmom w dostosowaniu się do ich środowiska, przetrwają, podczas gdy inne wymrą. Podobnie, organizmy zawierające te korzystne mutacje będą miały tendencję do przetrwania, ponieważ będą lepiej przystosowane, nie będą tak zestresowane przez swoje środowisko. Naukowa i zasadniczo solidna teoria Darwina została następnie wykorzystana przez Herberta Spencera do stworzenia „naukowej” podstawy dla antyludzkiego rasizmu Malthusa, tworząc w ten sposób to, co obecnie nazywamy „darwinizmem społecznym”.

Spencer połączył teorię Malthusa, zgodnie z którą biedni istnieli jako gorsza rasa ludzka, z teorią Darwina, że ci, którzy najlepiej się przystosują, najlepiej przetrwają, w tezę, że przez tysiąclecia niektóre elementy ludzkości okazały się nie tylko bardziej podatne na mutacje, ale inteligentnie wybrały najbardziej sprzyjające mutacje, a zatem wyłoniły się jako elita i bogata wyższa klasa społeczeństwa. Dzięki darwinowskiej selekcji naturalnej i przetrwaniu najlepiej przystosowanych zmonetyzowana elita okazała się nie tylko ekonomicznie i naukowo, ale także genetycznie lepsza od klas biednych.

Podążając śladami Spencera, Francis Galton zapewnił dalszy impuls dla tego kuszącego poglądu na ludzkość, ogłaszając nowo odkryte dowody naukowe, że proces doboru naturalnego Darwina rzeczywiście doprowadził do ewolucji biednych, w tym przypadku ewolucji wstecznej i w dół, i że sama Matka Natura rzeczywiście uczyniła biednych gorszymi i bezwartościowymi, proces ewolucji być może wciąż niekompletny. Galton wyróżnił

się również jako naukowiec, zdając sobie sprawę, że podobnie jak w przypadku roślin lub zwierząt, krzyżowanie i chów wsobny pożądanych cech ludzkich może pomóc naturze w wytworzeniu jeszcze lepszego produktu. W ten sposób Galton stworzył to, co dziś nazywamy eugeniką, którą luźno zdefiniował jako „naukę o ulepszaniu zasobów poprzez rozsądne kojarzenie”.

Spencer był podobnie nastawiony jak Malthus, jeśli chodzi o pomoc biednym, ponieważ dobroczynność była sprzeczna z „naturalnymi prawdami biologii” i służyła jedynie jako „sztuczna ochrona tych, którzy są najmniej zdolni do zadbania o siebie”, jak moglibyśmy pomyśleć o ciągłym finansowaniu bankrutującej firmy, ta sztuczna pomoc służy jedynie przedłużeniu cierpienia i zapobieganiu odrodzeniu. Jego zdaniem, tak jak natura eliminuje niezdolnych, społeczeństwo musi również pozwolić im umrzeć, aby zachować zdrowie pozostałej elity. Jego zdaniem ludzkość była w trakcie ewolucji, a sama natura chroniła tych, którzy mieli pieniądze i zabijała tych, którzy ich nie mieli. Galton, ze swojej strony, był zaniepokojony możliwością hamowania przez niższe klasy naturalnej ewolucji w kierunku bogactwa elity, a ponieważ postrzegał te rzeczy w kategoriach genetycznych, postrzegał biednych jako wrogów państwa i był jednym z pierwszych zwolenników przymusowej sterylizacji wszystkich poza elitą. Obaj mężczyźni postrzegali eugenikę jako pomoc naturze, zapobiegając narodzinom, które i tak były skazane na przedwczesne wygaśnięcie, a po drugie w celu ulepszenia ludzkiego inwentarza żywego za pomocą zdrowych praktyk hodowlanych – innymi słowy, kojarzenia pieniędzy z pieniędzmi.

W swojej książce Allan Chase napisał odpowiednio: „Tam, gdzie Spencer oferował »rewolucyjne« uzasadnienia dla niskich płac i podludzkich warunków pracy i życia, Galton oferował »dziedziczne« uzasadnienia w naturalnych prawach biologii, aby nie marnować współczucia, pieniędzy, edukacji, a przede wszystkim opieki zdrowotnej dla biologicznie niskich klas, które z woli Boga i / lub Natury miały być niczym innym jak

drenażem społeczeństwa i szybko rozmnażającą się populacją dziedzicznych nędzarzy, złodziei i pasożytów”.[25]

Steven Mosher napisał w zachwycającym, pouczającym i dobrze zbadanym artykule, że brytyjska klasa wyższa „pomogła zapewnić, że Esej o populacji ich założyciela odniósł komercyjny sukces, pojawiając się w nie mniej niż sześciu wydaniach od 1798 do 1826 roku. Od tego czasu horrory o populacji dobrze się sprzedają. Długość życia wydłużyła się, a ogólny stan zdrowia poprawił się w XIX wieku, ale Karol Darwin dał maltuzjanom coś nowego do rozmyślania. Ubodzy byli nie tylko zbyt płodni, ale mając wszystkie te dzieci – z których większość, co gorsza, przeżyła dzieciństwo – szybko ogłupiali populację. Dla dobrze prosperujących i uprzywilejowanych, którzy coraz bardziej przewyższali liczebnie wielkich nieumytnych, było to „przetrwanie najlepiej przystosowanych” w odwrotnej kolejności”.[26]

Można śmiało powiedzieć, że ekonomiczny rasizm Malthusa spleciony z darwinowskimi teoriami ewolucji i doboru naturalnego pozostawił biednych w pozycji nie do pozazdroszczenia, ale potem Spencer i Galton wzięli te bloki konstrukcyjne i dalej połączyli tradycyjny rasizm etniczny narodu z ich wersją rasizmu naukowego, pozostawiając białą elitę świata z wygodną pewnością, że nie tylko biedni, ale praktycznie wszystkie populacje nie-białe są z natury, naukowo, genetycznie i moralnie gorsze od nich. Takie szczęśliwe objawienia są naprawdę rzadkie, więc nie może być zaskoczeniem, że darwinizm społeczny Spencera i eugenika Galtona połączyły siły i przetoczyły się przez elity anglosaskiego świata z mniej więcej taką samą niezaspokojoną bezgraniczną pasją, jak seksualność Emmy Goldman.

Wciąż jednak możemy być zaskoczeni zjadliwością, z jaką ta godna pożałowania filozofia zainfekowała zachodniego białego człowieka, a zwłaszcza niedopuszczalnym zakresem, w jakim Amerykanie niewłaściwie ją zastosowali, oraz nikczemnymi politycznymi i wojskowymi zastosowaniami, które znaleźli dla

niej, w pełni obowiązującymi dzisiaj. Przypuszczam, że kolejną niespodzianką był wkład tej filozofii w dalsze zgłębianie niewyobrażalnych dotąd głębin amerykańskiego rasizmu i pogardy dla ludzkości, a oryginalne idee Malthusa, Spencera i Galtona wciąż przenikają Amerykę.

Aby lepiej docenić głębię amerykańskiej ideologii darwinistycznej, oto poręcznik gubernatora Karoliny Południowej Andre Bauer, wyjaśniający, dlaczego rząd USA nie powinien zapewniać pomocy żywnościowej ubogim i dlaczego walczyłby przeciwko takim przepisom: „Moja babcia nie była bardzo wykształconą kobietą, ale jako małe dziecko powiedziała mi, żebym przestał karmić bezpańskie zwierzęta. Wiesz dlaczego? Ponieważ się rozmnażają. Jeśli dajesz zwierzęciu lub człowiekowi wystarczającą ilość pożywienia, ułatwiasz problem. Będą się rozmnażać, zwłaszcza te, które nie myślą zbyt daleko. Musisz więc ograniczyć tego typu zachowania. Oni nie wiedzą nic lepszego”.[27]

Inna jasna gwiazda w demokratycznej mgławicy, amerykański kongresmen Don Young z Alaski, powiedział, że rozwiązaniem problemu bezdomnej biedoty są wilki, ponieważ są drapieżnikami, i że gdyby mógł wprowadzić wilki do amerykańskich społeczności, „nie mielibyśmy już problemu bezdomności”[28]. Chcę coś tutaj napisać, ale nie mogę nic wymyślić.

Dr John Holdren, doradca naukowy prezydenta Obamy, zaproponował przymusowe aborcje i obowiązkową sterylizację, a także utworzenie „reżimu planetarnego”, który siłą kontrolowałby poważnie obniżony poziom populacji ludzkiej na całym świecie.[29] Holdren zaprzecza temu, kiedy tylko może, ale w podręczniku, który współtworzył w 1977 roku z Paulem i Anne Ehrlich, dokładnie to powiedział. Jeśli dobrze pamiętam szczegóły, wspominał również o planach wszczepiania ludziom kapsułek sterylizujących, gdy osiągną wiek dojrzewania, oraz o napełnianiu rezerw wody sterylizującymi chemikaliami. Będąc prawdziwym maltuzjanistą, Holdren oparł swoje teorie w całości

na twierdzeniach, że światowe dostawy żywności zawsze będą niewystarczające, co wielokrotnie udowodniono w ciągu dwóch stuleci jako kompletną bzdurę.

Z pewnością prawdą było, że elity na początku ubiegłego wieku, tak jak jest to prawdą do dziś, nie miały żadnej miłości do ludzi ani ludzkości, ludzi takich jak J.P. Morgan, Harriman, Hill, Rockefeller, Carnegie, Mellon, Baruch, Vanderbilt, Warburg, Bush, Astor, Monsanto, Duke, Scaife, Lasker, Sulzberger, DuPont i nasza zwykła kolekcja europejskich żydowskich rodzin bankierskich, wierząc i zachowując się tak, jakby 95% ludzi było robactwem, które można tolerować tylko w takim stopniu, w jakim mogą zwiększyć czyjeś bogactwo, a ci, którzy frustrują te ambicje, zazwyczaj otrzymują pogardę i kule w mniej więcej równej ilości. I to właśnie te same osoby, zwłaszcza Rockefeller i Carnegie, były sercem i duszą zafascynowane nową „nauką” eugeniki, a w rzeczywistości także eutanazją. To właśnie Carnegie (lub jego instytut) zalecał lokalne komory gazowe do eksterminacji niższych klas społecznych. Była to naprawdę potworna filozofia, która stała się niezwykle niebezpieczna, gdy została wprowadzona w życie przez ludzi o ogromnym bogactwie i wpływach, ponieważ prawie nikt nie miał siły, by im zaprzeczyć lub przeszkodzić. Rezultat był taki, że w ciągu kilku lat, w pierwszej dekadzie ubiegłego wieku, zalegalizowano i uchwalono przymusowe sterylizacje, które zakończyły się co najmniej niezliczonymi setkami tysięcy, a nie kilkoma tysiącami wymienionymi w podręcznikach historii. Na początku ci, którzy mogli być uważani za przestępców, idiotów, imbecyli, gwałcicieli, niedołączonych, zinstytucjonalizowanych, byli sterylizowani wbrew ich woli. Potem wszyscy inni.

Powyższy esej opisuje jedynie początek ogromnego ogólnoswiatowego programu depopulacji Ziemi, prawdziwego i przerażającego ludobójstwa na skalę globalną, które jest dziś w cichej realizacji, pozornie nierozpoznanej, ale integralnej części globalizacji. Doprowadziło to nie tylko do rozległego

programu eugeniki nauczanego na amerykańskich uniwersytetach, przymusowych sterylizacji, komór gazowych Instytutu Carnegie. Doprowadziło to bezpośrednio do amerykańskiego Memorandum Bezpieczeństwa Narodowego 200 (NSSM 200) Henry'ego Kissingera, agresywnego planu mającego na celu uniemożliwienie ludności krajów niezachodnich posiadania dzieci za wszelką cenę.[30][31][32]

Doprowadziło to do tego, że USAID i Reimert Ravenholt wysterylizowały co najmniej 100 milionów nieświadomych kobiet, zabijając przy tym dziesiątki milionów. Doprowadziło to do trwałej bezpłodności setek tysięcy amerykańskich kobiet oraz milionów przypadków bezpłodności i zgonów w krajach nierozwiniętych z powodu Tarczy Dalkon. Doprowadziło to do Projektu 100 000 Roberta McNamary, w ramach którego około 500 000 osób o niskim ilorazie inteligencji zostało wcielonych do armii amerykańskiej i wysłanych do Wietnamu, z którego niewielu powróciło.[33] Doprowadziło to do wykorzystania przez WHO szczepionek przeciwko tężcowi i polio wyprodukowanych przez laboratoria Sanofi-Connaught należące do Rothschilda, zawierających żeński hormon hCg dostarczony przez amerykańskie CDC, w celu potajemnej sterylizacji być może 150 milionów kobiet w krajach rozwijających się bez ich wiedzy i z pewnością wbrew ich woli.[34] Stało się to częścią amerykańskiego programu broni biologicznej, wiele dowodów sugeruje, że SARS, MERS i być może AIDS zostały stworzone w tym celu, w ramach „prywatnego departamentu” Banku Światowego z uporczywymi plotkami o domu horroru. Doprowadziło to do powstania wirusa Zika z genetycznie modyfikowanymi komarami „Terminator” firmy Oxitec [35] i wielu innych. Jeśli nie znasz historii ZIKA lub szczepień WHO hCg przeciwko bezpłodności, zachęcam Cię z całą mocą do przeczytania tych artykułów.

W 2001 roku naukowcy z laboratorium Epicyte w San Diego stworzyli genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę antykoncepcyjną, po odkryciu rzadkiej klasy ludzkich przeciwciał, które atakują plemniki. Badacze wyizolowali geny, które regulują produkcję

tych przeciwciał i wprowadzili je do roślin kukurydzy, tworząc fabryki ogrodnicze produkujące środki antykoncepcyjne.[36][37][38][39] Wkrótce po komunikacie prasowym Epicyte z 2001 roku, wszelkie dyskusje na temat przełomu zniknęły. Firma została przejęta przez Biolex i nic więcej nie słyszano w mediach o rozwoju plemnikobójczej kukurydzy. Epicyte, DuPont i Syngenta (sponsorzy Svalbard Seed Vault) mieli wspólne przedsięwzięcie, aby dzielić się i wykorzystywać tę technologię. Silvia Ribeiro z organizacji pozarządowej ETC Group ostrzegła w felietonie w meksykańskim dzienniku La Jornada, że „potencjał kukurydzy plemnikobójczej jako broni biologicznej jest bardzo wysoki” i przypomniała o stosowaniu przymusowej sterylizacji wobec rdzennej ludności.

Jest to powód, dla którego firmy nasienne nagle promują wykorzystanie nasion bawełny jako podstawowego środka spożywczego dla krajów słabo rozwiniętych. Nasiona bawełny są toksyczne, zawierają substancję chemiczną o nazwie gossypol, która jest skutecznym środkiem sterylizującym dla mężczyzn.[40] Firmy nasienne twierdzą, że usunęły tę toksynę do bezpiecznego poziomu, ale nie ma bezpiecznego poziomu dla gossypolu. Nawet bardzo małe dawki przyjmowane wielokrotnie (jak w przypadku podstawowej żywności) sprawiają, że cała męska populacja stanie się bezpłodna.[41][42] To, co Rothschildowie i Sanofi, Bill Gates, WHO, Bank Światowy, USAID i UNICEF robią dla populacji kobiet, firmy nasienne robią dla męskiej części. Jeśli postawią na swoim, znaczna część świata może pewnego dnia stać się niezamieszкана.

Autorstwo: Larry Romanoff

Tłumaczenie automatyczne z korektą

Źródło zagraniczne: [Bluemoonofshanghai.com](http://bluemoonofshanghai.com)

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com

Przypisy

[1] <https://jwa.org/people/goldman-emma>

[2] <https://jwa.org/womenofvalor/goldman>

[3] <http://www.loc.gov/rr/news/topics/goldman.html>

[4]

<https://www.rbth.com/history/332283-red-emma-most-dangerous-america>

[5]

https://archives.fbi.gov/archives/news/stories/2007/december/palmer_122807

[6]

<https://www.harlemworldmagazine.com/the-lexington-avenue-explosion-in-harlem-july-4-1914/>

[7]

<https://www.theatlantic.com/national/archive/2013/01/the-strange-story-of-new-yorks-anarchist-school/266224/>

[8]

<https://www.nytimes.com/1940/05/15/archives/emma-goldman.html>

[9] https://en.wikipedia.org/wiki/Emma_Goldman

[10] <https://jwa.org/womenofvalor/goldman>

[11]

<http://www.lib.berkeley.edu/goldman/PublicationsoftheEmmaGoldmanPapers/index.html>

[12] <https://www.iowartl.org/margaret-sanger/>

[13]

<http://www.pagadiandiocese.org/2018/07/26/pope-paul-vis-response-to-margaret-sangers-sexual-revolution/>

[14]

<http://www.jcrtl.org/planned-parenthoods-margaret-sanger.html>

[15]

https://www.huffpost.com/entry/margaret-sanger-eugenics-birth-control-planned-parenthood_n_5f1f2a40c5b638cfec4893a8

[16]

<https://www.amazon.com/Pivot-Civilization-Margaret-Sanger/dp/1406800384>

[17]

<https://www.amazon.com/Woman-New-Race-Margaret-Sanger/dp/1162717629>

[18]

<https://www.amazon.com/What-Every-Girl-Should-Know/dp/1518749488>

[19]

<https://www.amazon.com/Pivot-Civilization-Margaret-Sanger/dp/1406800384>

[20]

<https://www.nyu.edu/projects/sanger/webedition/app/documents/show.php?sangerDoc=129037.xml>

[21]

<https://www.nyu.edu/projects/sanger/webedition/app/documents/show.php?sangerDoc=143449.xml>

[22]

<https://archive.nytimes.com/www.nytimes.com/learning/general/onthisday/bday/0914.html>

[23]

<https://abcnews.go.com/Health/wireStory/sangers-dropped-nyc-clinic-eugenics-71902405>

[24] An Essay on the Principle of Population;

<https://www.econlib.org/library/Malthus/malPop.html>

[25]

https://books.google.com/books/about/The_legacy_of_Malthus.htm

l?id=VDQFAQAAIAAJ

[26]

<https://www.pop.org/part-2-the-malthusian-delusion-and-the-origins-of-population-control/>

[27]

<https://www.politico.com/story/2010/01/sc-lt-gov-poor-like-stray-animals-031959>

[28]

https://www.huffpost.com/entry/don-young-wolves-homelessness_n_6811808

[29]

<https://www.foxnews.com/politics/obamas-science-czar-considered-forced-abortions-sterilization-as-population-growth-solutions>

[30] https://pdf.usaid.gov/pdf_docs/PCAAB500.pdf

[31]

https://archive.org/stream/NSSMHenryA.KissingerReport200435/National%20Security%20Study%20Memorandum%20200-3_djvu.txt

[32]

<https://www.pop.org/nssm-200-understanding-national-security-study-memorandum-200/>

[33]

<https://www.unz.com/lromanoff/robert-mcnamaras-infamous-project-100000-and-the-vietnam-war-a-premeditated-crime-against-humanity/>

[34]

<https://www.unz.com/lromanoff/a-cautionary-tale-about-the-who/?highlight=larry+romanoff+a+cautionary+tale+about+the+who>

[35] <https://www.unz.com/lromanoff/zika/>

[36] <https://www.theguardian.com/science/2001/sep/09/gm.food>

[37]

<https://www.thelibertybeacon.com/is-the-epicyte-gene-causing-sterility-in-the-gmo-corn-you-eat/>

[38]

<http://online.sfsu.edu/rone/GEessays/contraceptivecorn.html>

[39] <http://www.gene.ch/gentech/2001/Sep/msg00086.html>

[40]

<https://www.npr.org/sections/thesalt/2018/10/17/658221327/not-just-for-cows-anymore-new-cottonseed-is-safe-for-people-to-eat>

[41] <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/12020773/>

[42]

<https://www.webmd.com/vitamins/ai/ingredientmono-106/gossypol>